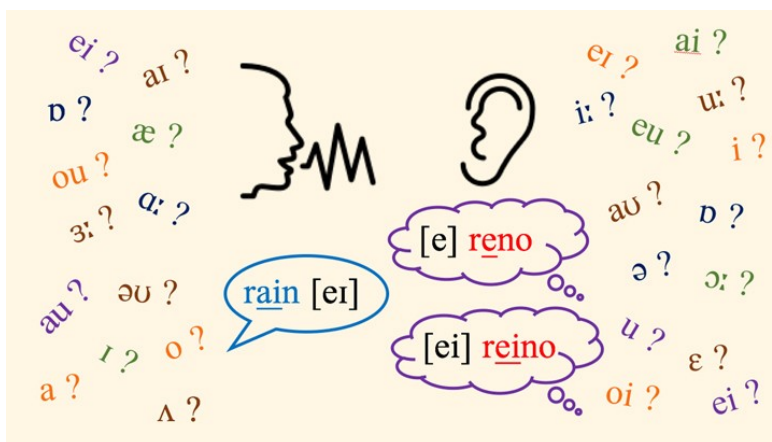

10/01/2020

La similitud perceptiva entre vocals angleses i castelleses

L'estudi que ha realitzat l'investigador Juli Cebrián del departament de filologia anglesa i germanística de la UAB ha examinat si els diftongs de llengües com el castellà juguen un paper en la percepció dels sons d'una llengua estrangera. El treball, emmarcat dins l'àrea de l'adquisició del sistema fonològic d'una segona llengua o llengua estrangera, mostra com algunes vocals de l'anglès són perceptivament molt semblants a alguns diftongs del castellà, subratllant així la importància dels diftongs en la percepció interlingüística.

Similitud perceptiva de vocals de paraules angleses a diftongs i monofongs de paraules castelleses

Després de la infantesa, la llengua materna exerceix una gran influència. Aquesta influència és especialment notable en el cas de l'aprenentatge de la pronúncia, i sol provocar un accent estranger.

Diverses teories d'adquisició de fonologia relacionen aquesta dificultat de pronunciar correctament una llengua estrangera amb el fet que percebem els sons de la llengua meta (la llengua que aprenem) a través de les categories fonològiques de la llengua materna. Així doncs, quan un parlant de castellà percep la vocal anglesa de la paraula "cat", l'assimila a la vocal /a/

de l'espanyol. De la mateixa manera, aquest parlant pot assimilar la vocal del mot anglès "cut" també a la /a/ de l'espanyol, dificultant així la diferenciació de les dues vocals de l'anglès ("cat"- "cut"), que l'aprenent acaba pronunciant de la mateixa manera (/kat/).

D'altra banda, els models d'adquisició de segones fonologies proposen que per aprendre a produir un so de la llengua meta cal distingir-lo perceptivament dels sons de la llengua materna. Molts estudis, per tant, intenten avaluar la distància o similitud perceptiva entre els sons de dues llengües per poder fer prediccions sobre la seva dificultat d'aprenentatge. Els diftongs (seqüències com /ai, ei, au, ou/) sovint són exclosos d'aquests estudis perquè es centren en seqüències d'un únic fonema vocàlic, que en anglès inclouen tant als monofongs com als diftongs, i exclouen seqüències de dues vocals com els diftongs del castellà.

L'objectiu d'aquest treball era avaluar la similitud perceptiva entre les vocals del castellà i de l'anglès britànic i determinar el paper que juguen els diftongs, ara també inclosos en l'estudi, en la percepció de vocals. 29 parlants de castellà van participar en dos experiments en els quals havien d'identificar les vocals angleses que sentien com a un so del castellà. Els experiments es diferenciaven en la inclusió o no dels diftongs del castellà com a possibles respostes. Els resultats mostren clarament que els parlants de castellà consistentment identifiquen els diftongs de l'anglès amb diftongs del castellà. Per exemple, la vocal anglesa de la paraula "rain" és percebuda com a més semblant al diftong de la paraula castellana "reino" que a la vocal de la paraula "reno". Això mostra que els treballs anteriors que exclouien els diftongs (i per tant conclouien que la vocal de "rain" s'equipara a la de "reno") donen una visió errònia i incompleta.

Els resultats globals del treball permeten descriure el grau de similitud perceptiva entre cada una de les vocals i dels diftongs anglesos i castellans, facilitant la formulació d'hipòtesis sobre la dificultat del seu aprenentatge.

Juli Cebrián

Àrea de Filologia Anglesa

Departament de Filologia Anglesa i Germanística

Universitat Autònoma de Barcelona

Juli.Cebrian@uab.cat

Referències

Cebrian, J. (2019) **Perceptual assimilation of British English vowels to Spanish monophthongs and diphthongs**. *Journal of the Acoustical Society of America*, 145 (1), EL52-EL58. Copyright (2019) Acoustical Society of America. Doi: 10.1121/1.5087645.

[View low-bandwidth version](#)